

Tükrös Szekrények Boltja

A Tükrös Szekrények Boltjában fújdogálja a tükroket a boltos bácsi. – Haj, hiába! Haj, hiába! Egy se fénylik úgy, mint rég! Mit csinálunk, ha jönnek a szőke szépségek? – Arra csak ne nagyon várjon! A szőke szépségekre! Saját haját nézze inkább! – mondja boltos néni, és jól kifényezi a tükroket.

Nyugodt Szívek Boltja

A Nyugodt Szívek Boltjába jönnek a bolygó hajósok, jöttünk, hogy megnyugodjon a szívünk, mondják, de a boltban nincsen senki, csak a falon a sok írás, ITT JÁRTAM, HOGY MEGNYUGODJON A SZÍVEM, ezt mind elolvassák, ők is fölírják, hely mindig van rá, hogy, hogy nem.

Petri György

CHANSON

Ne mondd, hogy vége.
(Nem tudod, hogy minek,
azt sem, hogy vége van-é.)
Ne mondd, hogy vége,
ne mondjál semmit
– jobb a semmitmondásnál.
Felejtsd el, hogy éltél,
felejtsd el, hogy akartál ezt-azt.
Mindez nem érdekes már.
Szokjál le arról, hogy: vagy.
Hidd el: jobb nem élni.

A MINIMUM MŰVÉSZETÉTŐL A MŰVÉSZET MINIMUMÁIG

(a posztmodernről)

Valaha történeteket írtunk,
aztán a nemrég múltban „szövegeket”,
de ezek sem bizonyultak elég tisztáknak,
túlságosan emlékeztettek a *valóságra*
(elnézést az obszcén kifejezésért),
redukálódtunk hát a mondatokra,
de ez sem megoldás: értelmük van.
Elszigetelt szavak? Ez sem jó.
Lehetséges kontextusokat implikálnak.
Főcsapásirány: betűk; végül az
üres papír.
Amivel kitörölhetjük a seggünk.

*

Karddal, bicskával már nem tudunk bánni.
Manikűrkészletünkkel játszadozunk
a hímnős budoárokban.
Lakkozgatjuk lilára
hosszú, piszkos
műkörmeinket.

Lászlóffy Aladár

TEREMTÉS-HÁRMAS

Egyhangúak a kultúrtájak,
félholdként kelő fázisok.
Mióta senkinek se fájnak
a szép fagyöngy-oázisok!

Amikor belementél, Ádám,
még tiszta, bolyhos volt a rend,
az álom és parancs határán
még nem sejlett, hogy mit jelent.